

Endvidere foretoges:

Første Behandling af Forslag til Lov om Forlængelse af Gyldigheden af Lov Nr. 713 af 22. December 1920.

(Lovforslaget findes i Tillæg C. Sp. 2879).

Lovforslaget sattes til Forhandling.

Indenrigsministeren (Kragh): Ogsaa dette Lovforslag skal jeg tillade mig at anbefale til velvillig Behandling i det høje Ting.

Hermed sluttede Forhandlingen.

Lovforslagets Overgang til anden Behandling
vedtoges uden Afstemning.

Man gik derpaa til:

Første Behandling af Forslag til Lov om Hærens Ordning.

(Lovforslaget findes i Tillæg C. Sp. 2753).

Formanden: Sammen med denne Sag kan tillige de under Numrene 5, 6, og 7 paa Dagsordenen opførte Sager omtales.

Lovforslaget sattes til Forhandling.

Indenrigsministeren (Kragh): Som det sikkert vil være det høje Tings Medlemmer bekendt, tillader Forsvarsministerens Helbredstilstand ham ikke for Tiden at give Møde i den høje Rigsdag, og jeg skal derfor tillade mig paa hans Vegne at fremsætte nogle Bemærkninger som Indledning til Forhandlingen om de her foreliggende Lovforslag. — De Forslag til en Nyordning af Danmarks Forsvarsvæsen, som her foreligger, har jo, hvad Grundlaget for dem angaar, været Genstand for en omfattende Forhandling og Undersøgelse i den til en Nyordning af Forsvarsvæsenet nedsatte Kommission, der har arbejdet siden Februar 1919. Resultatet af denne Kommissions Overvejelser blev fire Mindretalsindstillinger. Paa Grundlag af den af Venstremindretallet til Regeringen fremsendte Indstilling fremsattes Forsvarslovene i det høje Folketing, og Resultatet af Forhandlingen om disse Lovforslag

er blevet en Overenskomst mellem Venstre og det konservative Folkeparti, af hvilken det her foreliggende Lovforslagskompleks er fremgaaet, medens de andre Mindretalsforslag, som stilledes i det høje Folketing, ved Afstemningen kun fik Stemmer fra de Mindretal, hvis Repræsentanter i Kommissionen havde udarbejdet Forslagene, og de faldt saaledes med stor Stemmefflerhed imod sig. Det tør vel derfor siges, at en Nyordning af dansk Forsvarsvæsen kun lader sig gennemføre ved den høje Rigsdags Vedtagelse af det foreliggende Lovforslagskompleks, idet en hvilken som helst anden Ordning, hvilende paa et af de Grundlag, som er fremsat af forskellige af de Mindretal, hvori Forsvarskommissionen har delt sig, neppe tør antages paa nærværende Tidspunkt at kunne samle Flertal for sig i noget af de to høje Ting. Man har fra visse Sider ment, at det vilde være ønskeligere under Hensyn til de saavel her i Landet som udenfor Danmarks Grænser bestaaende Forhold at udsætte en saadan Nyordning, men deroverfor maa det med Styrke kunne hævdes, at den midlertidige Tilstand paa Forsvarsområdet, hvori vi for Tiden befinder os, ikke vil kunne bevares. Den lider af saa store Ulemper i forskellig Henseende, at en Opretholdelse af den for Tiden herskende Tilstand i særlig Grad indenfor Hæren vil føre til en Svækkelse og Demoralisation, som i Virkeligheden er stærkt stridende mod de Interesser, som gennem disse Institutioner skal varetages. Der er ikke nogen som helst Tvivl om, at denne midlertidige Tilstand i Virkeligheden kun vil kunne opretholdes i en kortere Tid ganske umiddelbart op ad den forløbne Periode, der har været præget af Sikringsstyrkens Indkaldelse, og at en Fortsættelse af de midlertidige Love vil føre til mere og mere uheldige Konsekvenser, jo længere vi fjerner os fra Krigsperioden. Uddannelsen lider paa katastrofal Maade under denne Tilstand saavel for de meniges som for Befalingsmændenes Vedkommende. De større Øvelsers Bortfald umuliggør den Uddannelse i Marken, som Befalingsmændene fra de højeste til de laveste Grader maa have. Man har foreløbig akkviesceret ved den midlertidige Ordning under Hensyn til den Særuddannelse, som det var muligt at give under Sikringsstyrkeperioden. Men, som allerede sagt, jo mere vi fjerner os fra dette Tidsrum, des uheldigere følger faar den Tilstand, hvori hele vort Forsvarsvæsen for Øjeblikket befinder sig. Den er da ogsaa blevet ledsaget af det ganske